

(Scharling), der fremhævede, at det vilde være ubarmhertigt, hvis man skulde kunne kommanderes til en Stilling, der affar en fra Forfremmelse. Jeg antager ikke, at man efter Hærloven kan kommanderes til en Stilling, der ligger uden for Hæren, og som ikke ifølge Hærloven skal besættes med Officerer. Det eneste, som Hærloven indeholder i den Retning for Krigsministeriets Vedkommende, er, at Krigsministerens Adjutant skal være en Officer af Hæren. Jeg fastholder derfor den Opfattelse, som jeg har udtalt og er glad ved i alt væsentligt at have faaet Støtte i denne Opfattelse fra det ærede Medlem fra Møen. Jeg anser det derfor for at være ikke uden Betydning netop i et Tilfælde som det foreliggende — hvor jeg kun er gaaet uden for den juridiske Ramme, fordi dette Tilfælde frembyder særlige Motiver ogsaa af anden Art for dem, der deltage i det offentlige Liv, til at drage det frem — at Folketinget fralægger sig den Opfattelse, som den højtærede Krigsminister har gjort til sin, og det ved bestemt at udtale, at det ikke for sit Vedkommende mener, der i Hærloven er Hjemmel for denne Opfattelse.

Bojsen: Jeg ønsker kun at gøre en Henstilling, nemlig den, at det kunde vist være hensigtsmæssigt, om man ikke alene blev staaende ved denne Meningstilkendegivelse, men at man søgte at faa det Spørgsmaal afgjort for Fremtiden. Jeg vilde anse det for rigtigt og naturligt, om man, da det vistnok kun har været tilfældige Omstændigheder, der have gjort, at den Bestemmelse, der nu findes i Svøærnsloven, ikke har fundet Plads paa de gennemførte Love angaaende Hæren, ogsaa søgte at tilvejebringe en saadan Bestemmelse her. Jeg antager, at det i Grunden i Praxis maa være den Opfattelse, som alle Parter ville dele, at man vil give Afgang til et Avancement for de i Krigsministeriet ansatte, men begrænse det inden for rimelige Grænser. Jeg vil derfor henstille den Tante til nærmere Overvejelse, om det ikke vilde være hensigtsmæssigt at naa en Lovbestemmelse derom.

Krigsministeren (C. Thomsen): I det jeg meget godt kan slutte mig til Tanken om at tage det Spørgsmaal under Overvejelse, som det ærede Medlem nu fremsatte, skal jeg dog lige over for den ærede Forespørger tillade mig at gøre opmærksom paa, at naar han mener, at Redaktionen af § 138 er kommet frem, fordi man derved tilfattede at vise de paagældende, hvorledes de skulde bære sig ad med at blive satte uden for Nummer, kan

jeg over for denne Opfattelse kun sige, at jeg aldrig har opfattet det saaledes, at det var Lovens Hensigt at give saadanne Anvisninger — de maatte naturligt høre hjemme i Tjenestereglementer — men at fastsætte de Regler, hvorefter Forfremmelsen skulde ske; Lovene skulle ikke lære de paagældende, ad hvilken Vej de skulde gaa med deres Andragende om at komme uden for Nummer. For saa vidt det ærede Medlem mente, at Officerer ikke kunde kommanderes til mod deres Vilje at overtage Tjeneste som Departementschef, skal jeg sige, at jeg har været kommanderet dertil en Gang mod mit Ønske, mod min Vilje, og uden at jeg anede det. Jeg fik det først at vide bag efter ved en lgl. Resolution. Den paagældende Minister sagde til mig: De maa ikke blive vred over, at jeg har gjort det; men jeg frygtede for, at hvis jeg havde spurgt Dem, vilde De have sagt Nej, og da jeg ønskede at faa Dem til den Tjeneste, har jeg erhvervet lgl. Resolution; nu er De bunden og skal forrette den Tjeneste.

Forslagsstilleren (Trier): Det forekommer mig ikke, at den højtærede Krigsminister herigennem har givet nogen Begrundelse af, at der er Lovhjemmel for en saadan Fremgangsmaade. At der i enkelte Tilfælde har kunnet være Tale om en lgl. Resolution, skal jeg ikke indlade mig paa; men at en lgl. Resolution ikke kan træde i Stedet for, hvad Lovens hjemler, er der for mig ingen Tvivl om. Det, jeg har sagt, er dette, at der i Lovens ikke er nogen Hjemmel for at kommandere Officerer til Stillinger uden for Hæren, naar ifølge Hærloven disse Stillinger ikke skulle besættes med Officerer. Den ærede Krigsminister stiller et enkelt bestemt Tilfælde op, hvor man ved en lgl. Resolution har tvunget en Officer til en enkelt saadan bestemt Ansættelse. Jeg skal ikke komme ind paa, hvorvidt der — juridisk set — kunde have været protesteret mod sligt; men at det ikke er i Hærlovens Navn, at noget saadant kan gøres, forekommer mig ogsaa at være givet ved den Vej, man i det Tilfælde har brugt.

Krigsministeren (C. Thomsen): Det ærede Medlem har misforstaaet denne min sidste Øtring. Jeg har ikke ment, at den langeltige Resolution, jeg sigtede til, paa nogen mulig Maade forandrede Lovens. Men det Standpunkt, jeg indtager, er, at § 138 giver en Undtagelsesregel, giver særlige Bestemmelser for de Officerer, der efter egen Begæring, uden Løn og efter indgivet Andragende, sættes uden for Nummer, og det